

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS ekstra"

Naujienlaiškis Nr. 151

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- **Pamąstymui.** Ar turi vietos dėl Jėzaus?
- **Eilėraštis.** Į planetą žmonių
- **John V. McGee komentaras.** Kas palaiko Visatą?
- **Straipsnis.** Kodėl taip sunku pripažinti tiesą?
- Apie Europos baptistų federaciją
- Gerų minčių trupiniai

*"Jėzui gimus Judėjos Betliejuje
karaliaus Erodo dienomis,
štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai
iš Rytų šalies ir klausinėjo:
„Kur yra gimusis Žydų karalius?
Mes matėme užtekant jo žvaigždę
ir atvykome jo pagarbinti.“ Mt 2,1.2*

Ar turi vietos dėl Jėzaus?

Jiems nebuvo vietos užėjoje. (Lk 2,7)

*Štai aš skelbiu jums gerąją naujieną, kuri bus visai tautai.
Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas.
Jis yra Viešpats Mesijas.*

(Lk 2, 10-11)

Tai yra linksmoji Kalėdų žinia, skelbta angelų ir patvirtinta dangiškųjų pulkų. Tai yra Evangelijos branduolys, kuris mums suteikia džiaugsmą ir viltį.

Dievo Sūnus gimė kaip Kūdikis, ir tai yra šventas dieviškas slėpinys. Dievo plane viskas buvo gražiai sutvarkyta. Ciesorius Augustas buvo paskelbęs paliepimą surašyti visus savo valstybės gyventojus. Romos valdovas nežinojo, jog jis tapo Dievo valios išsipildymo įrankiu, kad Jėzus gimtų Betliejuje.

Juozapas ir Marija, pavargę po kelionės, vėlai vakare atvyko į Dovydo miestą. Visi namai čia buvo užimti ir juose nebebuvo vietos atvykėliams. Juozapas ir Marija galėjo susirasti vietą tik tarp gyvulių. Kitur nebuvo vietos! Nebuvo vietos dėl Jėzaus.

Dabartinio pasaulio vaizdas yra šiek tiek pasikeitęs, jis vadinamas krikščionišku, bet iš esmės jis yra toks pat.

Pasaulyje nėra vietos dėl Jėzaus.

Nėra vietos dėl Jėzaus *politiniame pasaulyje*. Jėzaus meilė, tiesa, teisingumas ir Jo pasiaukojimas nepritinka politiniam mąstymui, diplomatijai.

Nėra vietos dėl Jėzaus *visuomenės gyvenime*. Ten kalbama apie pasiekimus įvairiose srityse – politikos, kultūros, meno ir gerbūvio srityse, todėl Jėzaus vardas beveik neminimas.

Nėra vietos dėl Jėzaus *mokslo rūmuose*. Išmintingieji graikai žinią apie Kristų, prikaltą prie kryžiaus, laikė didžiausia paikybe. Apaštalą Paulių, skelbiantį Kristų Atėnuose, minia tyčiodamasi nutraukė ir pasakė, kad apie tai pasiklausys kitą kartą.

Ar yra vietos Jėzui *religiniame pasaulyje*? Dievo žodyje skaitome: „*Pas savuosius atėjo, o savieji Jo nepriėmė.*“ (Jn 1,11) Izraelio tauta, kurią Jis buvo išsirinkęs, persiėmusi pasaulio dvasia nebegalėjo priimti Jėzaus atėjimo. Ji laukė žemiško valdovo, galingo išlaisvinti iš visų žemiškų nelaimių. Tauta atmetė Jį, Rašto žinovai ir kunigai kovojo prieš Jį ir išdavė Jį į pagonių rankas, kad prikaltų Jį prie kryžiaus.

Kaip yra dabartinėje krikščionybėje? Išoriškai atrodo, kad joje yra Kristus, bet negyvas. Dėl gyvojo Kristaus ir Jo gaivinančio žodžio dažniausiai nėra vietos. Iš daugelio sakyklų skelbiamas tik žmogus Jėzus, o Jo tikroji dievystė dažnai paliekama nuošalyje. Jėzus nuliūdęs turi praeiti pro šalį. Jam nėra vietos...

Bet nežiūrint to, Jėzus sustoja prie uždarytų durų ir beldžiasi. Yra kas išgirsta jo beldimą, keliasi ir eina atverti durų. Jėzus užėina, ir tokiuose namuose prasideda graži, prasminga susitikimo ir bendravimo šventė (pagal Apr 3,20).

Ar tu turi vietos savo gyvenime dėl Jėzaus?
Ar turi tu vietos Jėzui?
Už pasaulį mirė Jis
ir tave išgelbėti nori,
beldžia į širdies duris.
Dangiškos šlovės Karalių
Jėzų kviesk vidun skubiai,
kol dar neina Jis pro šalį,
širdį Jam atverk plačiai.
(Giesmių vainikas 107)

Apmąstymui Advento metu ir švenčiant Kristaus Jėzaus gimimą panaudotas straipsnis iš „Tiesos draugo“ 1937 m. Nr. 12

Į planetą žmonių

Į planetą žmonių, į planetą aistrų
Dievo siųstas Mesijas atėjo.
Kad gyvenimą naują turėtum ir tu,
gimė Kristus vargingam Betliejui.

Jis paliko namus už auksinių žvaigždžių,
savo dieviško sosto didybę;
Jis pažino vargus ir nelaimės žmonių
ir atvėrė mums meilę beribę.

Jis patyrė visus šios būties sunkumus,
bet pirmykštį šventumą išlaikė.
Kai mirties kančiose Dievą meldė už mus,
su Dievu Jis žmoniją sutaikė.

Vėl užsidegė Saulė Teisumo skaisti,
nes Jis nuodėmių tamsą išsklaidė.
Tad ne veltui skubėjo išminčiai pas Jį,
net kelionė sunki jų nebaidė.

Mintimis į Betliejų tu šiandien skubėk,
ten, kur ėdžiose guli Vaikelis.
Jis tau Dievas ir Draugas, širdim patikėk
ir dėkingas suklupki ant kelių.

Šią planetą žmonių, šią planetą aistrų
kartą Kristus išgelbėti atėjo.
Kad gyvenimą naują turėtum ir tu,
Jis kaip kūdikis gimė Betliejui.

Iš rusų k. išvertė Nijolė Latužienė

Kas palaiko Visatą?

Viešpats Jėzus Kristus šią Visatą sukūrė tikslingai. Mūsų dienomis paplitusi klaidinga nuostata, kad Visata skrieja erdve kaip nevaldomas automobilis. Nevaldomas automobilis sudūžta, tuo tarpu ši Visata preciziškai funkcionuoja jau tūkstantmečius (anot pačių mokslininkų, net milijonus metų). Tai akivaizdu, nes kas rytą nustatytu laiku pateka saulė, o Mėnulis niekuomet neiškrypsta iš savo orbitos. Kaip sakė vienas vyras, dirbantis su Mėnulio moduliais, jiems tereikia apskaičiuoti ir nusitaikyti – reikiamu metu Mėnulis bus toje pačioje vietoje, kur ir modulis. Mėnuliu visuomet galima pasikliauti, jis nešokinėja iš vienos vietos į kitą. Išvydęs artėjantį modulį, jis nekrypsta į šalį. Mėnulio judėjimą galima numatyti iš anksto. Mes su jumis gyvename gerai funkcionuojančioje Visatoje, kuriai Viešpats Jėzus suteikė tikslą ir prasmę.

Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu Visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse. (Hebrajams 1,3)

Tai įstabus teiginys!

„Jis, Dievo šlovės atšvaitas.“ „Atšvaitas“ reiškia atsispindėjimą, atspindį, švytėjimą. Kad geriau suvoktumėte šiuos žodžius, pateiksiu palyginimą. Žvelgdami tiesiai į Saulę mes niekuomet neišvystume jos šviesos, nes ji akinančiai graži. Tačiau Saulės spinduliai šildo, apšviečia, o gal ir gydo. Tokiu būdu mes sužinome apie Saulę. Lygiai taip pat mes labai mažai žinotume apie Dievą, jei Jis nebūtų apsireiškęs per savo Sūnų. Viešpats Jėzus Kristus yra regimas Jo atšvaitas. Dievo niekas niekada nėra matęs, tačiau mes Jį pažįstame per Jėzų Kristų. Kaip šildantys ir šviečiantys spinduliai byloja apie Saulę, taip Viešpats Jėzus šiandien apreiškia mums Dievą.

„Palaikantis savo galingu žodžiu Visatą.“ Viešpats savo žodžiu ne tik sukūrė Visatą, bet ir ją palaiko.

Ar kada susimąstėte, kokios galios reikalauja Visatos išlaikymas? Žmogus dar labai mažai tenutuokia apie šią galią, bet šį tą jau sužinojo. Pavyzdžiui, mokslininkai atrado mažiausią medžiagos dalelę – atomą. Atrišęs atomą (arba, kitaip tariant, suskaldęs jį), žmogus atpalaidavo didelę jėgą. Norėčiau užduoti jums keletą klausimų: kas sudėjo į mažulytį atomą tokią galią? Kas laiko šias daleles vieną prie kitos? Atsakymas labai paprastas – Viešpats Jėzus Kristus. Jis nustato programą ir tikslą, Jis yra visa palaikantis dieviškas asmuo. Jei Viešpats Jėzus paleistų viską, ką laiko, išnyktų traukos jėga, mes su jumis atsiklijuotume nuo žemės paviršiaus ir išskristume į atvirą erdvę. Dar sykį kartoju, kad Jis visa palaiko savo žodžiu. Be jo nuolatinės priežiūros Visata išsibalansuotų. Mūsų Viešpats nepanašus į mitinį Libijos karalių Atlasą, abejingai laikantį jo paties padarytą žemės gaublį. Viešpats Jėzus aktyviai rūpinasi visa kūrinija. Mano supratimu, tai dar nuostabiau už patį pasaulio sukūrimą. Viešpats rūpinasi, kad viskas tinkamai funkcionuotų. Tai vienas iš nuostabiausių Jo darbų.

John Vernon McGee

(Paimta iš jo komentaro Kelionė Biblijos puslapiams)

Kodėl taip sunku pripažinti tiesą?

Trumpiausias atsakymas į šį klausimą būtų – dėl puikybės. Puikybę lengvai matome kituose, tačiau ją sunku pastebėti savyje. Žmogus yra linkęs nepripažinti akivaizdžių dalykų ir daro didžiausias klaidas ir nusikaltimus norėdamas tik „gero“, visada rasdamas tam pateisinimą.

Mt 12,22-24 skaitome, kaip neįtikėtini įvykiai, tokie kaip žmonių išgydymas, fariziejų yra atmetami ir lengvai paneigiami, uždedant blogio etiketę.

"Tuomet atvedė pas Jį demono apsėstąjį, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, ir šis prakalbo ir praregėjo. Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!“ Tai išgirde, fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebubo jėga“.

Skaitydami Jn 11,43-48 matome, kaip Lozoriaus prikėlimas iš numirusių ne tik neįtikina fariziejų, bet ir paskatina kurti planą, kaip su Jėzumi kovoti.

"... Jis galingu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“ Ir numirėlis išėjo. Jo rankos ir kojos buvo apvyniotos laidojimo aprišalais, veidas aprištas drobule. Jėzus jiems liepė: „Atvyniokite jį ir leiskite jam eiti“. Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo Jį. Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs. Tada aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė sinedrioną ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug ženklų. Jei taip Jį paliksime, visi įtikės Jį; ateis romėnai ir užims mūsų vietą bei tautą.“

Iš istorijos žinome, kad kai pasaulis pasidalina į budelius ir aukas, budelis nepripažįsta, kad jis daro bloga. Po Antrojo pasaulinio karo įvykus teismui ir pateikus daugybę nacių nusikaltimų įrodymų, daugelis jų buvo nuteisti myriop. Prieš įvykdant egzekuciją jiems buvo suteiktas paskutinis žodis. Mano peržiūrėtuose įrašuose nebuvo nė vieno, kuris atgailavo.

Jei jau skaitote šitą straipsnį, vadinasi, jūs ieškote tiesos. Ieškoti Dievo man reiškia ieškoti Tiesos. Tikiu, kad Kristuje yra Tiesa. Štai ką apie sekimą Juo sako pats Kristus Mk 8,34-35: *"Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas praras savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.“*

Kad priimtume tiesą ir ja sektume, turime išsižadėti savęs. imti savo kryžių ir prarasti savo gyvybę. Štai toks pasirinkimas! Ką tai reiškia mūsų gyvenime? Kodėl taip sunku pripažinti tiesą?

Mūsų puikybė neleidžia mums pasirodyti naivuoliais, kvailiais ir blogiečiais.

Kai sutinkame žmogų, kuris, mūsų manymu, nemato akivaizdžios tiesos, nepagalvojame, kad tiesos pripažinimas pakeistų šį žmogų. Kai sakome: tu nematai akivaizdaus, nesupranti, gini smurtą, melą, prievartą..., kas jis toks, jei nemato, nesupranta, yra blogio pusėje?

Norėdami stoti tiesos pusėn, turime pripažinti, kad buvome naivuoliai, kvailiai, darėme neteisingus pasirinkimus, buvome žudikų bendrininkais, gynėme blogį. Turime pripažinti, kad daugybėje ginčų buvome neteisūs. Tai reikštų pripažinti, kad didžiąją gyvenimo dalį iššvaistėme klaidingai tikėdami.

Kai prasidėjo karas Ukrainoje, parašiau savo klasiokai, kuri yra rusė ir šiuo metu gyvena Rusijoje. Ji man atsakė, kad joks sveiko proto žmogus negali palaikyti karo. Tačiau klasikinis karo šalininkas kalba maždaug taip: „Karas yra blogis, aš nekenčiu karo, man labai gaila sugriautų namų, žūvančių žmonių, bet Ukraina, bet NATO, bet Amerika, bet Europa, bet nacistai...“

Net pačiam akivaizdžiausiam dalykui, kurį patys pripažįstame, mes turime „bet“, kuris visada mus pateisins. Lygiai taip pat elgiasi smurtautojai, girtuokliai, melagiai ir t.t.

Žmogus, kuris bando nuginčyti akivaizdžius dalykus, gina save patį. Tai nėra bandymas apginti savo požiūrį, tai bandymas apginti savo orumą, savigarbą, viltį. Tiesos sąskaita gindami savo orumą, savigarbą, viltį, giname savo puikybę. Akivaizdūs dalykai per baisūs, kad juos pripažintume. Mums atrodo, kad tiesos pripažinimas padarys situaciją dar sudėtingesnę.

Vienas žuvusio Rusijos kario tėvas, praradęs sūnų, kalbėjo maždaug taip: aš toliau palaikysiu savo šalį šitame kare, nes noriu laikyti savo sūnų gyvybę atidavusiu didvyriu, o ne sunaikintu okupantu.

Gindami save tiesos sąskaita, mes saugome savo saugumą. Eiti pramintu keliu, plačiu keliu, daugumos keliu atrodo saugiau, net jei tai yra klaidingas, blogio kelias. Štai kodėl kartais pripažinti tiesą mums tolygu išsižadėti savęs, imti savo kryžių ir prarasti savo gyvybę.

Mes tapatiname save su mūsų pasirinkimais, o mūsų puikybė neleidžia tų pasirinkimų atsisakyti net tiesos sąskaita, nes tai tolygu atsisakyti savęs. Kad sektum Kristumi, pažintum tiesą, **nebūk jokio pasirinkimo susaistytas**. Todėl beiėskant tiesos mūsų tikslas yra ne kaupiti žinias, kurios tik didina mūsų puikybę, o **išmokti mokyti**, o tai reikalauja savęs išsižadėjimo. Tam turime skirti visą savo gyvenimą, o geriausią pamoką gausime paskutinę gyvenimo dieną.

Viktoras Raila

Apie Europos baptistų federaciją

EBF – geografiškai ir kultūriškai plataus Viešpaties stalo dalis. Kas yra Europos baptistų federacija – EBF? Tai platus, beveik 800 000 baptistų bažnyčioms priklausančių žmonių, net 52 šalys ir 59 organizacijos apimantis tinklas Europoje, Centrinėje Azijoje ir Vidurio Rytuose. O jei paprasčiau, iš tiesų EBF – tai mes, Kristų išpažįstantys žmonės, kurie esame Lietuvos baptistų sąjungos, taip pat ir šios didelės tarptautinės sąjungos nariai.

Dažnas, artimiau įsitraukęs į šio susivienijimo veiklas, jį vadina šeima, kur geografinis atstumas tartum išnyksta, o lieka paprastas žmogiškas ryšys ir bendri tikslai Dievo Karalystės šlovei. Kad ir koks platus ir margas būtų šis tikinčiųjų susivienijimas, kaskart susitikus vyksta artima kalbų ir kultūrų skirtumus pranokstanti broliška ir seseriška bendrystė, širdžių suartėjimas, kurio kiekvienas žmogus instinktyviai trokšta.

Neretam gali kilti klausimas, kaip ir kodėl tokio pločio sąjunga atsirado? Tam pravartu pažvelgti į EBF šaknis. Tai, kokią mes šią sąjungą matome dabar, yra ilgų pokalbių, bendradarbiavimo, daugelio metų ir plėtros bei visa persmelkiančio Viešpaties Dvasios veikimo rezultatas. Antrasis pasaulinis karas neatpažįstamai pakeitė pasaulio veidą, daugybė žmonių neteko namų, artimųjų. Europos baptistų bažnyčių gyvenimas buvo ypač skaudžiai karo paveiktas. Tuo metu jau per 40 metų egzistavęs Pasaulinis baptistų aljansas – BWA (Baptist World Alliance) – 1947 metais

susitiko Danijoje kasmetiniame kongrese ir, matydamas Europos baptistus spaudžiančius vargus, inicijavo Europos baptistų federacijos įkūrimą. Buvo akivaizdu, kad Europos regione esančioms baptistų bažnyčioms reikalinga artimesnė bendrystė ir savitarpio palaikymas, pagalba. Kaip tai padaryti, jei ne per žmones – patikėtinius bei išorines organizacines struktūras? Tuo metu priešakinėse BWA gretose besidarbavę žmonės tai puikiai suprato ir rengė dirvą reikalingiems juridiniams veiksams. 1948 metais Šveicarijoje pradėta kurti teologinė mokykla, tais pačiais metais įkurta Europos moterų baptisčių sąjunga (EBWU), 1949 metais buvo sutarta dėl bendros konstitucijos / tikėjimo išpažinimo, o 1950 metais Šveicarijoje oficialiai įsteigtas juridinis asmuo – Europos baptistų federacija.

Istorijos tėkmės išbandymus atlaikiusi ir pagal iškilusius poreikius besiplėtojusi EBF veikla be galo įvairi, palaikoma ir puoselėjama daugybės darbo grupių – komitetų. Veikia „Vykdomasis“, „Nominacijų“, „Darbo su jaunimu ir vaikais“, „Žmogaus teisių“, „Migracijos“, „Teologijos ir krikščioniško išsilavinimo“, „Misijos ir evangelizacijos“ komitetai. Visų jų veiklos be galo svarbios ir įtraukia daugybę tikinčiųjų iš įvairių pasaulio šalių. Kasmet rengiamos įvairios konferencijos, svarstomi ir sprendžiami klausimai įvairiausiomis aktualiomis temomis. Čia sau tinkamų veiklų gali atrasti kiekvienas tikintysis, trokštantis platesnio bendraminčių rato ir aktyvesnės veiklos. Dar viena esmingų EBF veiklos krypčių – bažnyčių įkūrimas ten, kur jų trūksta (angl. Church planting), ji vadinasi – Mission Partnerships (liet. Misijinės partnerystės). Tai ypatingas bažnyčių įkūrimo būdas finansiškai remiant ir įgalinant vietinius misionierius skleisti Kristaus Evangeliją vietiniams žmonėms suprantama kalba, puikiai jaučiant vietinę kultūrą ir negaištant laiko prisitaikymui, kurio paprastai reikia, kai bažnyčia steigia iš užsienio atvykę misionieriai. Tokiu būdu per pastaruosius 20 metų EBF partnerių, darbuotojų ir savanorių dėka buvo įsteigta ir išliko daugiau negu 200 naujų bažnyčių. Ypač smagu, kad šiame darbe gali dalyvauti ne tik sąjungos, bet ir pavienės bažnyčios. Esama gerų pavyzdžių, kai nedidukės Norvegijos, Airijos ar Švedijos bažnytėlės įgalina atsirasti bažnyčia Armėnijoje, Ukrainoje arba Sirijoje.

Visada EBF rūpesčiu buvusi skubios paramos krizinėse situacijose veikla (EBAid) ypač suaktyvėjo, prasidėjus Rusijos karui Ukrainoje. EBF koordinavimo ir paramos akcijų dėka Ukrainos baptistų sąjungai humanitariniams pagalbos poreikiams buvo paaukota per 5 mln eurų. Šiais metais surinkta paramos suma siekia 1 mln eurų. Ji bus panaudota bažnyčių kaip saugių prieglobsčio vietų paruošimui žiemai, humanitarinių daiktų pirkimui ir dalinimui, būtiniausiems civilių išgyvenimo poreikiams atliepti. Kaskart įvykus tragedijai EBF tarpininkauja renkanti ir koordinuojanti pagalbą. Taip įvyko ne viena paramos akcija po žemės drebėjimų, (pvz. Turkijoje ir Sirijoje), Europą nusiaubusių potvynių, prasidėjusių karo veiksmų Armėnijoje, Izraelyje, Palestinos teritorijose ir Libane.

A. Donaldsonas dešinėje

Svarbiausias metų įvykis, suburiantis baptistus iš visų EBF šalių ir organizacijų, padedantis puoselėti bendrystės ryšius ir atveriantis bendradarbiavimo kelius, – tai EBF konferencija, kasmet vykstanti vis kitoje šalyje, kurioje yra EBF priklausanti baptistų sąjunga. Šiomet ji įvyko Budapešte, Vengrijoje. Kitais metais EBF švęs savo 75 metų gimtadienį ir neeilinė konferencija vyks Jordanijoje, Amane; jau vyksta paruošiamieji darbai.

Be abejo, už kiekvieno organizacijos pavadinimo stovi paprasti žmonės, kurių dėka vyksta įvairiausi procesai. Dievui padedant ir vedant EBF šiuo metu vadovauja pastorius Alanas Donaldsonas iš Škotijos. Ilgus metus vadovavęs Škotijos baptistų sąjungai, 2 savus ir 17 globon paimtų vaikų drauge su žmona Ruth užauginęs pastorius 2021 metų EBF konferencijos metu buvo paskirtas Vykdomojo sekretoriaus pareigoms. Alanas tarnauja su atsidavimu ir inovatyvumu, yra pasišventęs Kristaus misijos plėtrai regione ir už jo ribų, nepailsdamas nuolat keliauja ir širdingai bendraudamas puoselėja tikinčiųjų vienybę, skatina bendradarbiavimą, ypatingą dėmesį skirdamas nuolat senėjančios Europos jaunajai kartai. Apie tai liudija ir jo naujai surinktos darbuotojų komandos amžius (30-40 m.).

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga yra ilgametė Europos baptistų federacijos narė. 2025 m. pradžioje EBF vykdomasis sekretorius Alanas Donaldsonas Lietuvą aplankys pirmąkart. Sausio pabaigoje įvyks EBF dalykinis darbuotojų susitikimas Vilniuje, o vasario 2 d., sekmadienį, pastorius Donaldsonas dalinsis Dievo žodžiu Kauno evangelikų baptistų bendruomenėje. Jis prisipažino, jog su dideliu nekantrumu laukia šio įvykio.

Dana Podriabinkina-Kalytienė, EBF Operacijų vadovė

Gerų minčių trupiniai

Nuomonė, jog išteisintu ir palaimintu galima tapti be tikėjimo ir per darbus, yra didžiulė kvailystė ir visiškas krikščioniško gyvenimo ir tikėjimo nesuvokimas.

Martinus Liuteris

Jokia kita religija, išskyrus mūsų, nemokė, kad žmogus gimsta nuodėmingas. Jokia filosofijos srovė to nesakė. Todėl nė viena nenurodė tiesos.

Bleizas Paskalis

Kas bebūtum, neturi nieko, kuo galėtum didžiuotis. Kuo daugiau turi, tuo labiau esi skolingas Dievui. Neturėtum didžiuotis tuo, kas padaro tave skolininku.

Č. H. Spėrdžėnas

Pragaro neįmanoma padaryti patraukliu, todėl šėtonas siūlo patrauklų kelią į tenai.

Autorius nežinomas

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925